

Číslo: 1
Rok: 2023

PLÁTEK

VELIKONOČNÍ
VYDÁNÍ

Milí čtenáři,

Velikonoce jsou tady a s nimi přichází i speciální vydání velikonočního Plátku. Můžete si například přečíst, proč se Velikonoce slaví, jak je prožívají naši spolužáci a jak vyrobit velikonoční dekoraci. Nezapomeňte vyluštit velikonoční křížovku a zapojit se do slosování o ceny. Přinášíme vám také informace o některých akcích, které se ve škole za poslední tři měsíce staly. Konaly se olympiády, recitační a literární soutěže, mnoho akcí připravili členové školního parlamentu, uskutečnily se různé besedy, žáci prvního a druhého stupně měli projektový den atd. Tolik se toho ve škole událo, že jsme nestihli napsat o všem. Stále nás toho ale do letních prázdnin hodně čeká. Nejvíce se už teď těšíme na školní výlety. O životě na naší škole vás budeme opět informovat v červnovém Plátku.

Toto je moje předposlední číslo ve funkci šéfredaktora. První stránku tentokrát udělal někdo jiný než obvykle. Byl to Daniel Dufek a stal se novým členem naší redakce. Snažíme se své zkušenosti předat mladším žákům, aby mohl Plátek vycházet i v příštím školním roce, kdy my, deváťáci, už tady nebudeme.

Jsem tedy deváťák a hned po Velikonocích budeme 13. a 14. dubna dělat přijímací zkoušky na střední školy. I když se v současné době na ně většina z nás připravuje skoro denně, jsme přesto trochu nervózní. Naštěstí jsou těsně před zkouškami velikonoční prázdniny, takže máme možnost se v klidu dál připravovat. Doufám, že se všichni dostaneme hned v prvním kole na střední školu, na kterou chceme, abychom si mohli užívat čas, který nám po přijímačkách na této škole zbývá. Za naši redakci přeji deváťákům hodně úspěchů u přijímaček. Všem našim čtenářům přeji veselé a klidné Velikonoce a krásné slunečné prázdniny.

Adam Fleischlinger, šéfredaktor

Z parlamentu

V novém roce už máme za sebou několik schůzí školního parlamentu, na kterých jsme si pro vás chystali nějaké akce nebo se domlouvali na zajištění aktivit Hrdé školy. Do tematických dnů pořádaných Hrdou školou se zapojujeme pravidelně. V lednu se uskutečnil Den dvojčat, v únoru Den šílených účesů, v březnu Upcycling day a na duben je vyhlášen Den zlepšení školy. Přečtěte si, jak zmíněné dny probíhaly.

Den dvojčat spočíval v tom, že se žáci a někteří učitelé oblékli do stejného oblečení, vytvořili si stejný účes, nechyběly ani stejné doplňky, a prezentovali se tak jako dvojčata. Po škole nám chodilo spoustu zajímavých dvojic, a dokonce i jedna pětice. Účast byla nadstandardní. Kdo chtěl, mohl se vyfotit ve fotokoutku ve druhém patře u učebny VKO. Přípravu fotokoutku měl na starosti Dan Dufek. Dvojice se vyfotily ráno před vyučováním nebo o přestávce a následující den byla porotou, která se skládala ze zástupců žakovského parlamentu, vybrána nejpovedenější dvojčata a vícerčata. Členové poroty to opravdu neměli jednoduché.

Na prvním místě se umístila dvojice děvčat, která se podobala Karkulce. Na druhém místě skončili myslivci a třetí místo patřilo bondům. Akce se líbila, kamarádi dávali najevo své přátelství.

Karkulky po záchraně od myslivců

Pětice bondů spíše vypadala, jako by přišli z párty nebo nějaké akce.

V únoru se konaly dvě akce - Valentin (14. února) a Den šílených účesů (15. února). O valentinské akci napsaly článek holky z osmého ročníku. V Den šílených účesů na rozdíl od předchozích akcí zástupci parlamentu fotili účastníky přímo v jejich třídě. Dle mého názoru měla akce nižší účast, a to převážně na druhém stupni. Mladší žáci na prvním stupni se však velmi originálně do akce zapojovali. Nedokázali jsme si představit, jak a čím vším se dá účes vylepšit. Vybrali jsme pro vás účesy, které nás zaujaly.

Účes: Vítáme jaro!

Účes: Kuk!

Účes: Fixy po ruce

Karel Příbyl a Michal Opletal, 9. B

Den bláznivých účesů

Já jsem se na tento den připravoval tak, že jsem si obarvil vlasy narůžovo, a někteří spolužáci to udělali stejně. Ve škole bylo k vidění hodně zajímavých účesů, a dokonce se zapojilo i hodně učitelů, včetně paní ředitelky. Podle nás měly děti z prvního stupně více bláznivých účesů než žáci z druhého stupně. Například jsme viděli holčičku s balónky ve vlasech.

Z učitelů se nám nejvíce líbil účes paní učitelky Orlické, která měla zhruba osm culíčků a každá gumička měla jinou barvu. I účes paní ředitelky byl také velice dobrý, protože měla ve vlasech světýlka. Obdivovali jsme účesy učitelů, jelikož se snažili mít je co nejzajímavější.

Den jsme si velice užili. Bylo se na co dívat!

Tomáš Huňka a Simona Halečková, 8. A

Kluci čekají na valentinky

Valentin je svátek, který se slaví 14. února. Nese jméno po biskupovi z Říma, a v Česku se začal slavit až kolem roku 1989. Je to svátek lásky a náklonnosti mezi partnery. V Den sv. Valentina si zamilované páry dávají nějaké dárečky, květiny, cukrovinky a píší si milostné vzkazy.

V lysické škole se členové školního parlamentu opět domluvili, že v tento den může kdokoli potěšit krásnými slovy svého kamaráda nebo kamarádku, dokonce i tajnou lásku. Zástupcům parlamentu mohli zájemci před 14. únorem o přestávce a před vyučováním předat svá přáníčka nebo nějakou maličkost. Po sesbírání je členové parlamentu rozdělili podle tříd a o sv. Valentinu je roznesli po celé škole. Tento rok bylo mnoho přáníček a dalo hodně práce je rozdat. Do naší akce se zapojilo i mnoho učitelů. Paní ředitelka udělala velmi pěkné gesto, všem zaměstnancům školy po nás poslala čokoládová srdíčka. Mile nás to překvapilo a učitele určitě taky.

Tato akce se žákům líbila a nám, organizátorům, též. Bylo krásné pozorovat rozzářené oči žáků, kteří dostali valentinku. Kdo by nebyl potěšený, že má ve škole někoho, kdo si na něj vzpomněl v tento den? A vůbec se nemuselo jednat o zamilované páry!

Z našeho pohledu se víc valentinek rozdalo na 1. stupni, ale na 2. stupni bylo překvapivě také hodně přáníček. Potěšilo nás, že se do akce zapojilo hodně žáků. Doufáme, že se tato akce bude opakovat i příští rok.

Nela Burianová a Klára Janečková, 8. A

Valentin se konal v úterý 14. února také u nás ve škole. Myslím si, že se tento den v České republice moc neslaví, ale v naší škole se valentinské akce zúčastnilo mnoho žáků a mnoho učitelů. Někteří žáci měli na oblečení papírová srdíčka, aby ještě vylepšili valentinskou atmosféru. Třetí vyučovací hodinu se rozdávala přáníčka v jednotlivých třídách. Roznášeli je: Jaroslav Theodor Koukal, Nela Burianová, Václav Zouhar a Daniel Dufek. Také se mohla dávat přáníčka osobně. Myslíme si, že se tento den velmi povedl a všichni jsme si ho užili. Doufáme, že se příští rok zúčastní stejně nebo více žáků a učitelů. Děkujeme všem výše jmenovaným spolužákům za zpříjemnění školního dne.

Eliška Jančálková a Adriana Setničková, 8. ročník

Upcycling day je další z akcí Hrdé školy, do které jsme se zapojili. Cílem bylo přetvořit nebo opravit nějakou věc, která byla již na vyhození, tak aby mohla být zase užitečná.

Dva naši spolužáci Lenka a Vašek Knorovi nám do školy přivezli dva motocykly. Jednalo se o restaurované veterány, jeden značky Jawa Pionýr 50 05 a druhý Simson S51 Enduro. S těmito motorkami přijely i zajímavé příběhy, byly k přečtení u vystavených motorek. Tyto příběhy vám nyní převyprávíme: Příběh Vaškova pionýra začal o Vánocích v roce 2019, kdy byl vytažen ze slámy ve stodole. Proběhla renovace motorky, se kterou Vaškovi pomáhal otec a starší bratr, a přelakování na khaki zelenou. S touto motorkou se Vašek také zúčastnil závodů Socialistik dragster v Jihočeském kraji, kde skončil na 5. místě. Příběh Lenčina Simsonu začal ve šrotu, kde se našel rám, v následujících měsících se koupila nabouraná motorka, z jejíchž částí se seskládal právě tento stroj, který byl poté přebarven narůžovo. Tyto stroje si se zájmem prohlédli nejen žáci školy, ale i zaměstnanci. Lenka a Vašek dostali diplom a sladkou odměnu za vítězství v soutěži Upcycling day. Přejí oběma mnoho najetých kilometrů bez nehody.

Karel Příbyl, 9. B

Ve čtvrtek 26. ledna 2023 jeli žáci druhého stupně do Janáčkova divadla v Brně na operu Prodaná nevěsta od Bedřicha Smetany.

Po druhé vyučovací hodině jsme se shromáždili v šatně, odkud jsme odcházeli na autobusovou zastávku. Jela s námi paní učitelka Dagmar Zárubová a paní asistentka Šmétková. Když jsme přijeli do divadla, zjistili jsme, že měli pro žáky ze všech škol připravený program s QR kódy. Chodili jsme kolem stojanů, na kterých byly QR kódy umístěny, a díky nim jsme si mohli ověřit své vědomosti o opere a o jejím autorovi. Poté jsme šli do sálu, kde bylo zahájeno představení. Ve škole jsme se učili, že má opera tři dějství, ale měla pouze dvě.

První dějství začínalo poutí. Mařenka se však nemůže radovat, neboť s rodiči očekávají příchod sedláka Míchy. Mařenčin otec Krušina se kdysi kvůli půjčce zavázal, že až jejich děti dospějí, vezmou se. Mařenčino srdce však už patří Jeníčkovi, který si Mařenku vzít nemůže. Kecal se snaží Jeníčka přemluvit, aby se Mařenky zřekl, a nabízí mu 300 zlatých. Jeníček se nakonec Mařenky zřekne a peníze přijme pod podmínkou, že si Mařenku nesmí vzít nikdo jiný než syn sedláka Míchy.

Po prvním dějství byla dvacetipětminutová přestávka. Měli jsme možnost dohrát hru s QR kódy.

Druhé dějství začínalo v hospodě, kde chasníci tančí s děvčaty. Přijde tam i Vašek a Mařenka ho pozná, a tak ho, aniž by Vašek věděl, že je to ona, varuje, že ho Mařenka bude jen šidit a podvádět. Vašek tomu uvěří a Mařenku si vzít nechce. Do vesnice ale přijede circus, Vašek se zamiluje do Esmeraldy a ta Vaška spolu s principálem přemluví, aby dělal medvěda místo kolegy, který se opil. Pak nastane pohroma - Vašek odmítne Mařenku a Mícha s manželkou a Kecalem jsou zděšeni. Mařenka je zdrcena, když se dozví, že ji Jeníček prodal. Ze vzdoru se rozhodne podrobit přání rodičů a Jeníka ani nenechá nic vysvětlit. Nakonec však vyjde najevo, že Jeník je taky Míchovým synem (z prvního manželství) a že tedy Mařenku prodal sám sobě. Kecal má ostudu, že se nechal přelstít, a když se na návsi ještě objeví Vašek v medvědí kůži, uzná Mícha, že Vašek ještě není pro manželství zralý, a požehná Mařence s Jeníkem.

Po konci opery se jelo zpět do Lysic. Opera se všem moc líbila.

Lucie Jančíková, 8. C

Prodaná nevěsta

Dne 26. ledna jsem vstával s pocitem, že zažiji něco speciálního, a také jsem se strašně těšil. Do školy jsem došel o půl osmé. První hodinu jsme měli dějepis a tu druhou hudební výchovu, ve které jsme si povídali o opere Prodaná nevěsta, na niž jsme měli vzápětí vyrazit do brněnského divadla. Hudbu složil Bedřich Smetana na libreto Karla Sabiny.

Po druhé vyučovací hodině jsme se šli seřadit k autobusu. Na akci jsme jeli zájezdovým autobusem. Cesta trvala přibližně 45 minut. Vystoupili jsme z autobusu a vešli do Janáčkova divadla. Rozdali jsme si lístky a vešli do sálu.

Příběh byl o Mařence a Jeníčkovi, kteří se do sebe zamilovali. V lásce jim však chtěl zabránit sedlák Mícha, který domluvil s Mařenčiným otcem svatbu Mařenky se svým synem Vaškem. Do toho všeho Jeník prodal Mařenku Míchovu synovi. Jeník je všem pro smích a Mařenka si ani nenechala od Jeníka vše vysvětlit. Když se blížil čas svatby, Jeník všem řekl, že i on je Míchův syn ale z předchozího manželství. Okamžik na to se do vesnice přiritil Vašek v medvědí obleku. Vašek totiž nahradil komedianta, který se opil. Najednou všem došlo, že Vašek ještě není připraven na ženění. V tom případě už nic nebránilo tomu, aby se Jeník oženil s Mařenkou. Opera má tři dějství, ale bylo nejen pro mě překvapením, že tentokrát byla rozdělena pouze do dvou.

Prodaná nevěsta nebyla moje první opera. V prosinci 2021 jsem byl s rodiči na opere Nabucco. Před operou Prodaná nevěsta jsem měl spoustu očekávání, ale tato opera je všechny předčila. Například jsem se těšil na árii, kdy se Jeník dohaduje s dohazovačem Kecalem, který má na starosti svatby v okolí. Víc se mi líbila árie, kdy Kecal připomíná otci Mařenky, na čem se s Míchou domluvili. Úplně nejvíce mě však zaujala skladba z prvního dějství Proč bychom se netěšili. Líbilo se mi, jak je opera napsaná komicky. Také jsem obdivoval skvělé operní umění některých zpěváků, zejména pak Aleše Brisceina, který hrál Jeníka, Víta Noska, který představoval Vaška, a Jany Kačírkové, ta hrála Mařenku. Skvělou práci také odvedl orchestr. Dirigentem orchestru byl Jakub Klecker. Nejvíce se mi líbil tympánista.

Po skončení opery jsme si vyzvedli bundy a odebrali se do autobusu. Cesta zpět trvala opět 45 minut. Do Lysic jsme přijeli asi ve 14:30. Tento den jsem si velice užil.

Václav Zouhar, 8. B

Nezapomenutelný zážitek

Po druhé vyučovací hodině jsem šel k šatním skříňkám, kde jsme se ti, co odjíždějí na operu, měli sejít. Paní učitelka Zárubová zkontrolovala, jestli jsou tady všichni. Byl jsem bohužel jenom náhradník, a proto jsem čekal, jestli dostanu šanci jet na operu. Vyšlo to! Poté jsme se všichni přesunuli ven, kde čekal autobus.

Cesta do Brna trvala kolem 45 minut, cesta byla volná a nebyla dopravní zácpa. Dorazili jsme k Janáčkovu divadlu. Všichni jsme šli dovnitř a odevzdali jsme v šatně své batohy a bundy. Poté jsme čekali ve frontě na vstupenky, byl jsem naštěstí první. Potom jsme všichni šli po schodech nahoru, kde bylo místo s občerstvením. Koupil jsem si tam kolu, kterou jsem ale musel vypít rychle na místě. Stoupali jsme po dalších schodech nahoru, kde už byl sál. Vstoupil jsem do sálu a byl jsem ohromen obrovským prostorem se svítícími světly, který na mě udělal velký dojem. Sedli jsme si na svoje sedadla a dalších pět minut jsme čekali. Jak se zhasínala světla, věděli jsme, že už začíná hra.

Nejprve začala hrát hudba, která se mi opravdu líbila. Poté přišli na scénu herci, kteří odvedli také velmi dobrou práci. Všiml jsem si, že nad jevištěm byla také obrazovka s titulky, českými, anglickými a německými. Představení trvalo tři hodiny s jednou přestávkou.

Po představení jsme se všichni sešli dole, vzali jsme si věci a odjeli autobusem zpátky do Lysic. Celá opera byla velice dobře zpracovaná, muzika byla skvělá, ale to prostředí, to bylo vzrušující. Velice se mi akce líbila a určitě bych Janáčkovu divadlo rád navštívil znovu.

Erik Bastl, 8. C

Recitační soutěž

Dne 7. března proběhlo školní kolo recitační soutěže žáků druhého stupně. Soutěž byla rozdělena do dvou kategorií: žáci 6. a 7. tříd a žáci 8. a 9. tříd.

Shromáždili jsme se ve třídě VKO ve 13:15. Jakmile přišla porota, složená z paní učitelek českého jazyka, soutěž začala. Na úvod promluvila paní učitelka Kyánková. Přivítala nás a řekla nám, že se máme před recitací představit. Z klobouku jsme si vylosovali lístečky s čísly. Kdo měl jedničku, ten recitoval jako první. Slyšeli jsme básničky i úryvky z prózy. Většinou to byly vtipné texty. Po skončení každé z kategorií byla krátká přestávka. Během této pauzy se porota domlouvala, kdo se umístí.

V první kategorii se soutěže zúčastnilo 23 žáků, což představovalo opravdu nevídaný zájem o tuto soutěž, naopak ve druhé kategorii 8. a 9. tříd se do soutěže zapojili pouze tři žáci.

V kategorii 6. a 7. tříd se na třetím místě umístily Elen Matějková a Lucie Fleischlingerová, na druhém místě skončila Dominika Vrbová a první místo patřilo Petru Štěpánkovi. V kategorii 8. a 9. tříd se na třetím místě umístila Eliška Vyskočilová, na druhém místě Kristýna Havlová a tuto kategorii vyhrál Václav Zouhar.

Žáci, kteří se umístili na prvním nebo druhém místě, postoupili do oblastního kola „O lysické sluníčko“ a okresního kola v Adamově.

Dne 9. března se konal 13. ročník regionální soutěže O lysické sluníčko. Soutěže se účastnilo 63 žáků z 9 základních škol, Kunštátu, Lomnice, Rájce-Jestřebí, Lipůvky, Boskovic, Svitávky, Voděrad, Černovic a Lysic. Soutěžilo se v 5 kategoriích. Naši školu reprezentovali v každé kategorii dva žáci a některým z nich se podařilo se ve svých kategoriích umístit. V 1. kategorii skončila Laura Lev na 2. místě. Ve 2. kategorii získala Alžběta Pavlů krásné 1. místo a ve 4. kategorii se Petr Štěpánek umístil na 3. místě.

Všem reprezentantům naší školy děkujeme za reprezentaci školy a přejeme hodně štěstí v okresním kole.

Václav Zouhar, 8. C

Dne 10. února 2023 se uskutečnila na Masarykově střední škole v Letovicích soutěž Postav most 2023. Soutěžilo se ve dvou kategoriích - mosty přivezené a mosty stavěné na místě. V kategorii přivezených mostů se podařilo Matěji Kopřivovi v konkurenci třiatřiceti modelů obsadit krásné třetí místo.

V kategorii mostů stavěných na místě se lysický tým s názvem „Může za to Vašek“ umístil na prvním místě.

Soutěž začala v 8:00. Soutěžící měli k dispozici 200 špejlí, což jsou dvě balení, tři náboje do tavné

pistole a provázek. Most musel překlenout mezeru pětasedmdesát centimetrů a šířka mostovky musela být minimálně pět centimetrů. Hodnotilo se, jaké množství vody most unese v zavěšeném barelu, než praskne. Zvítězí tým s mostem, který bude mít nejlepší poměr své hmotnosti ke zvládnutému zatížení. Další body mohl každý tým získat za vzhled.

Členy lysického týmu byli Petr Fousek, Daniel Chmel a já, Tomáš Jan Ducháček. Pustili jsme se do práce. Když jsme byli spokojeni s naším výtvorem, šli jsme ho zvážit, hmotnost mostu byla přesně 206 g. A začalo zatěžování mostů. Mosty většinou unesly něco okolo 15 kg, až na pár výjimek,

teprve u posledních dvou mostů se zátěž hodně lišila. Mosty unesly něco okolo 30 kg, ale díky váze mostu unesl lysický most přes 32 kg, a jak řekli, když se vyhlášovali vítězové: „Sice mosty unesly podobně, ale Lysice díky váze vyhrály o parník a porazily Základní školu Sušilova Boskovice o 36 bodů, což není vůbec málo.“

Při rozhovoru redaktora z Blanenského deníku se členy našeho týmu jsem řekl, že jsme si moc nevěřili, ale když jsme nalávali třetí konev, tak jsme si mysleli, že už jsme vyhráli.

Na svůj výtvor jsme byli moc pyšní a měli jsme z vítězství obrovskou radost. Příští rok se soutěže opět zúčastníme.

Tomáš Jan Ducháček, 8. C

Jak jsme se dostali do Blanenského deníku

Soutěžilo se ve dvou kategoriích, mosty udělané doma a mosty vytvořené na soutěži. Měli jsme celkem tři mosty dovezené z domu. Před osmou hodinou jsme odnesli naše přivezené mosty na stůl a porotci začali hodnotit jejich vzhled. Kolem desáté hodiny následovalo jejich zatěžování. První přišel na řadu ten, kterému jsme nejméně důvěřovali. Nakonec unesl 12,3 kg, takže to byl celkem úspěch. Hned po něm jsme zatěžovali druhý most. Unesl 17,1 kg. Mezitím, co jsme čekali na zatěžování našeho posledního mostu, který byl na řadě až za chvíli, tak se objevil most, který unesl 46 kilo, a naše naděje na vítězství v první kategorii se rozplynuly. Přišlo zatěžování posledního našeho mostu. Tak a je to tady! Most si vede dobře, ale najednou nastal zvrát, most sice stále drží, ale tyč, která sud držela, vylétla. Mysleli jsme si, že je konec,

ale nebyl. Nasadili jsme tyč znovu, ale to už most nezvládl. Barel byl zvážen a jeho hmotnost byla třicet dva kilogramů. A tak se mně, Matěji Kopřivovi, v konkurenci třiatřiceti modelů podařilo obsadit krásné třetí místo.

Dostali jsme ceny, a jak jsme chtěli odejít, zastavil nás reportér z Blanenského deníku. Jmenoval se Jan Charvát a dal se s námi do řeči. A tak jsme se dostali do okresního deníku.

Matěj Kopřiva, 8. B

Masopust

V pondělí 20. února měli v naší škole žáci prvního stupně projektový den na téma Masopust. Od paní učitelky Musilové jsme se dozvěděli, že ráno paní učitelky ve třídách dětem přiblížily, co to vlastně je Masopust a jaký je skutečný význam tohoto názvu, o jaké období roku se jedná a jaké aktivity v domácnostech a hospodářstvích bývaly pro

tuto dobu dříve typické. Děti v hodinách o masopustu

četly, vyhledávaly nejrůznější informace, řešily tajenky a křížovky, popisovaly masopustní masky. Někteří je i vyráběli.

Jak jistě všichni víte, k Masopustu neodmyslitelně patří koblížky. Děti vážily a měřily množství surovin na přípravu masopustní dobroty a převáděly staročeské jednotky (zejdlík, hřivna, kopa ...) na decilitry, kilogramy atd. Myslíte si, že byste zvládli upéct koblížky podle starého receptu?

Projektový den byl zakončen v tělocvičně, kde všichni mohli předvést masky, které si na tento den připravili. Po jejich přehlídce následovaly hry a soutěže a také tanec.

A co jsme se o Masopustu dozvěděli od dětí ve 3. B?

Masopustu se říká taky ostatky nebo karneval. Znamená období hodování, probíhají zabíjačky a průvody masek. K tradičním maskám patří medvěd, kůň, bába s

nůši. Do košíků se vybírají koblíhy a pije se kořalka.

Lukáš Kejík, 3. B

Mně se nejvíc líbilo, jak jsme byli u babičky péct koblížky. Odpoledne přišla kamarádka. Chvíli jsme si hrály a pak jsme si všimly, že jde kolem našeho domu průvod. Hned, jak jsme to zjistily, šly jsme jim dát dobrotu.

Bára Jonášová, 3. B

Byly u nás ostatky, a tak jsem chodila za masku. Viděla jsem i jiné masky, např. kočku, dědu, Mavkovou panenku, ducha.

Eva Kapounová, 3. B

Ve škole jsme slavili Masopust tak, že jsme v tělocvičně měli karneval masek. Paní učitelka upekla masopustní koblížky s marmeládou. Moji kamarádi šli do školy v různých maskách - třeba za vílu nebo za myslivce. Já jsem byla kočka.

Nikolka Drahorádová, 3. B

Byl jsem ve škole na Masopustu. Paní učitelky vymýšlely různé aktivity. Byl tam celý první stupeň. Viděl jsem tam hodně masek, např. kovboje, princezny, fotbalisty i horníka.

Jakub Dítě, 3. B

Dělali jsme koblížky, 60 koblížků. Byli jsme v tělocvičně, líbilo se mi, jak jsme tančili. Byli tam všichni v maskách.

Sára Ovčáčková, 3. B

Já jsem byl Joker, užil jsem si to doma i ve škole.

Matěj Müller, 3. B

Dne 20. února 2023 se zúčastnili žáci naší třídy 8. B preventivního programu na téma návykové látky, který si pro nás připravili pracovníci společnosti Podané ruce v Brně. Program trval tři celé první vyučovací hodiny v učebně zeměpisu. Účelem bylo předcházet rizikovému chování, které se ve třídě ještě nevyskytuje. Na internetových stránkách této společnosti jsem se dočetla, že se tyto programy snaží ovlivnit naše postoje tak, abychom se rizikovým jevům vyhnuli.

Nejdříve jsme se všichni seznámili s naším lektorem, který se jmenoval Gabriel. Působil na mě spíše jako kamarád než nějaký pán, který nám přišel kázat, proč jsou návykové látky špatné, a to nám vytvořilo po celou dobu programu dobrou atmosféru mezi všemi navzájem. Probírali jsme různé závislosti, jako je např. alkoholismus, závislost na kouření nebo také závislost na drogách. Bavili jsme se o tom, jak velká jsou rizika pro naše zdraví při užívání návykových látek a jak rychlá je návykovost na tyto látky. Zkrátka, první hodina byla informační. Druhou hodinu jsme začali hrát hry. Hráli jsme různé hry, ale ani jedna neměla žádný název. Jednu z nich vám přiblížím. Byla o tom, že jsme udělali ze židlí kruh a doprostřed si stoupl jeden náš spolužák, který měl být silná vůle, držel miskou, jež představovala mozek. My ostatní jsme byli škůdci a měli jsme v ruce papírovou kouli symbolizující špatnou závislost. Naším úkolem bylo dostat do mozku co nejvíce závislostí a úkolem silné vůle bylo bránit tomu, aby bylo v mozku mnoho závislostí, každopádně to byla legrace. Třetí hodina byla o tom, jakou zkušenost máme s takovými látkami, opět to bylo formou hry. Hra spočívala v tom, že jedna strana třídy byla označena jako 0 % a druhá 100 %, mezi tím byla škála. Gabriel nám vždy položil otázku a my jsme si stoupli tak, abychom na škále vyznačili, na kolik procent se nás to týká. To byl konec našeho programu.

Nejvíce se mi líbil přístup Gabriela a také to, jak se snažil zpříjemnit atmosféru a předat nám informace zábavným způsobem. Na konci programu jsem měla dobrý pocit, protože jsem věděla, že kdybych chtěla zkusit něco návykového, tak vím všechna rizika, proč to neudělat. Dozvěděla jsem se spoustu nových a podstatných informací ohledně nebezpečných návykových látek, kterým bych se měla raději vyhnout. Jediná věc, kterou bych změnila, byla přítomnost učitelů. Myslím si, že bychom měli víc otázek, byli bychom upřímnější a otevřenější. Jinak bych nic neměnila.

Sandra Smejkalová, 8. B

Beseda se spisovatelem

Dne 19. ledna na začátku páté vyučovací hodiny do naší třídy 5. A přišel spisovatel Josef Beneš. Nejdříve se nám představil a povyprávěl nám o tom, jak on jako spisovatel pracuje. Dozvěděli jsme se od něj, jak dlouho, jak často, kdy a kde píše. Řekl, že nejraději tvoří doma u počítače většinou večer nebo v noci, kdy má na práci klid. Ukázal nám dvě knihy, které napsal, a potom nám přečetl úryvek z knížky Med'an a Koumen na planetě pupkáčů. V knížce se píše o dvou kamarádech, kteří sestavili stroj, kterým se dá během okamžiku přesunout na zcela jiné místo, třeba i na neznámou planetu.

Dále nás seznámil s technickou stránkou výroby své knihy. Pustil video, které měl sestavené z videozáznamů jednotlivých kroků výroby knihy v tiskárně. Z videa jsme se dozvěděli, jak se taková knížka vlastně vyrábí. Pan spisovatel nám občas video zastavoval, protože nám chtěl dovysvětlit některé informace. Nejzajímavější část videa pro mě byla ta, když se celá knížka barví a tiskne. Překvapilo mě, kolik strojů a lidské práce je potřeba, než vznikne kniha. Ke konci nás čekalo kratší video o tom, jak se jeho kniha ilustrovala. Pan Beneš nám pustil kratší časové video ilustrátorky, na kterém jsme viděli, jak během několika dnů vznikal jeden z obrázků do knížky.

Řekla bych, že pan spisovatel působil příjemně. Během svého výkladu nám ochotně odpovídal na všechno, na co jsme se zeptali. Vyučovací hodina, kterou s námi trávil, byla klidná, taková odpočinková, ale občas jsme museli trochu přemýšlet, abychom spisovateli správně odpověděli na jeho dotazy. Beseda nám zpestřila výuku a dozvěděli jsme se zajímavé věci o některých profesích, které souvisí se vznikem knih.

Daniela Svobodová, 5. A

Ze školního rozhlasu jsem se dozvěděl o úspěchu svého spolužáka v literární soutěži O cenu Ludvíka Kundery, a proto jsem se rozhodl si s Jakubem Klímou povykládat. Byl jsem rád, že si Kuba udělal na mě čas a trpělivě mně odpovídal na mé otázky.

1. Kubo, zajímalo by mě, jak tě vůbec napadlo přihlásit se do této soutěže?

Práci psal každý žák 9. A jako úkol od paní učitelky Zárubové, ta následně vybrala práce, které se jí líbily, a odeslala je do Kunštátu pořadatelům soutěže.

2. Jaká témata byla pro letošní ročník vyhlášena a jaké téma sis vybral?

Témata byla Třináctá komnata a Neobvyklé Vánoce. Vybral jsem si tedy téma Třináctá komnata, protože mám rád tajemno, ale v části práce se zmiňuji i o neobvyklých Vánocích.

3. Od Kubu jsem se dozvěděl, že v této soutěži již naši školu reprezentoval minulý rok a také se svojí prací uspěl. Lišil se tento ročník soutěže od toho předchozího?

Určitě ano, bylo do soutěže odesláno více prací, a proto bylo těžší se umístit. Minulý rok přijeli zástupci soutěže k nám do školy a předali mi odměnu za první místo. Tento rok mi byla odměna jen zaslána.

4. Jaká byla konkurence a jak ses umístil?

Jak jsem již zmínil, účast byla rekordní. Pořadatelé celkem vybírali ze 116 prací z celé republiky. Umístil jsem se na 2. místě v kategorii 14-15 let.

5. Jakou jsi získal odměnu?

Dostal jsem diplom a knihu Můj fantastický suprový život, kterou jsem ještě nezačal číst.

6. Zúčastnil se této soutěže ještě někdo, koho znáš?

Ano, také moje spolužačka Lenka Rejtharová, která vloni skončila druhá.

7. Baví tě psát a budeš se této soutěže účastnit i na střední škole?

No, psaní mě velmi baví, ale je pravda, že zabírá hodně času, takže uvidím, jak to budu na střední škole zvládat, ale od paní učitelky Zárubové jsem se dozvěděl, že se v kategorii 16-19 let umístila naše bývalá žákyně Nela, která nyní studuje gymnázium.

Děkuji Kubovi za rozhovor a přeji mu hodně dalších úspěchů při psaní. A vy, naši milí čtenáři, si nezapomeňte přečíst Kubovu oceněnou práci. Určitě se pobavíte!

Michal Opletal, 9. B

Třináctá komnata

Literární práce

Venku mrzlo a bílý sníh se třpytil jako křišťálové kamínky. Venku nebyl nikdo, úplné liduprázdno, a tak jsem pozoroval tichou ulici a lehoučce padající sníh. Za oknem bylo teploučko, tiše praskalo dříví v krbu. Můj dědeček se klidně pohupoval a podřimoval ve svém starém dřevěném křesle, které trochu vrzalo. Vládla u nás pohoda, klídeček, a taky velká nuda. Všichni moji kamarádi byli na horách a já jsem zůstal doma, protože po prodělaném zápalu plic mám zákaz sportovat. Fakt jsem si hlasitě povzdechl: „Ach jo. To bude opruz, kámo!” Úplně jsem zapomněl na to sklo v okně a neopatrně, trochu našťavaně jsem tůknul čelem do rámu. Dědeček leknutím prudce zastavil svůj houpající prostředek, který ho vyhodil vpřed a zastavil se přímo přede mnou. „Tak to bylo fakt hustý, dědo. Mohl bys učit moje kámoše parkur!” Děda se hlasitě zasmál a dal z patra i několik repujících gest. Úplně zapomněl na svá vrzající, bolavá kolena. Oba jsme se od srdce zasmáli. Kdyby nás nevyrušil cinkající zvonek, smáli bychom se snad až do rána.

S úsměvem od ucha k uchu jsem prudce otevřel dveře. Můj výraz ale náhle ztuhnul, protože na schodech stál zasněžený Frantík. Úplně jsem zapomněl, že on taky nejel na hory, ale proč, to jsem už nevěděl. Vymrzlý a utrápený Frantík se sotva zmohl na slovo. „Pojď dál, Frantíku!” ozvalo se z obývacího pokoje. Děda volal a ještě podotknul: „Ať netopíme Pánu Bohu do oken.” Chtělo se mi smát, že můj dědeček bedlivě sleduje reklamy v telce. Ještě mohl dodat: „A kdo bude zhasínat? Medvídek?” Avšak pohled na utrápeného Frantíka mi to nedovolil.

Děda spěchal vařit zázvorový čaj se skořicí a my si sedli ke krbu. Praskající dřevo, vůně zázvorového čaje a padající sníh dotvářely předvánoční atmosféru. „Vždyť už jen pár dnů a budou Vánoce!” pomyslel jsem si v duchu. Vypadalo to, že nešťastný kamarád nemá na Vánoce ani pomyslení. „Co se děje, Frantíku?” zeptal jsem se váhavě. „Luky, Luky,” zavzlykal Frantík. „Maminku odvezli do nemocnice,” dokončil plačící chlapec. „To nic, Frantíku, všechno zvládneš,” chlácholil děda kamaráda. „Chceš nějak pomoci?” tiše jsem zašeptal. Váhavě, snad i s ostychem se na mě smutně podíval a potom nejistě, pomalu řekl: „Nemám se sestrou kam jít.” Děda pohotově a rychle odpověděl: „Ale máte, půjdete k nám domů.” Skákal jsem snad dva metry vysoko a hlasitě křičel: „Hurá, hurá, můj dědeček je cool!” Kamarád také hned pookřál a bylo vidět, že se mu ulevilo, a na tváři vykouznil malinkatý úsměv. A nuda? Ta rozhodně nebyla ...

Druhý den přišel Frantík s Lili. Ta mrňavá baculatá holčička byla opravdu hustá. Nerozuměl jsem jí ani slovo, jako by mluvila nějakým neznámým cizím jazykem. Děda to ale zvládal bravurně, rozuměl slovům jako papú, eee, eče, hají. No fakt jsem netušil, co ta slova znamenají. Ptát se Frantíka mi bylo hloupé, tak jsem na tajnáka využil svého kámoše Google. Nic, prostě nic mi ten chytrák překladač neukázal. Jako že si neumí poradit se slovy skoro dvouletého batolete? To mi hlava nebrala, opravdu ne. Tak jsem se postupně učil slovům, které prskající Lili říkala. Roztomilá, to byla, ale prskat tedy opravdu nemusela.

Dny utíkaly a my si postupně na sebe zvykali. Bylo to moc hezké. Tedy až na eee v nočníku. To jsem fakt nedával a vždy, když bylo naděláno, jsem vzal roha. Jednou však, když nikdo nebyl doma a já si hrál s Lili, přišlo to obávané slovo eee. „To snad ne, kámo! To mi to dítě udělalo schválně. Já jsem opravdový chudák!” rozzlobeně jsem se politoval. Abych se s tím eee nesetkal tváří v tvář, vzal jsem plynovou masku, kterou měl doma děda z dob, kdy pracoval ve vojenském skladu. S nasazenou maskou jsem se blížil pomalým krokem k Lili, která vyděšeně křičela něco jako mimoň, moc jsem jí nerozuměl. S velkým nasazením a odhodláním, že přece zachráním Frantíkovu sestru, jsem překonal sám sebe a vše jsem zvládnul. „To byla fuška,” zhodnotil jsem situaci. „Umývat nádobí celý měsíc je proti tomu procházka růžovou zahradou,” jsem lamentoval.

Brzy nastaly kouzelné Vánoce a očekávaný Štědrý den. Frantíkovu maminku pustili z nemocnice, což byl pro nás ten nejkrásnější dárek. Všichni šťastní a veselí jsme strávili společně vánoční čas provoněný pomerančem a jehličím v našem teplém domově. Žvatlající Lili vesele pobíhala od jednoho ke druhému a šťastně ukazovala mamince každý kout našeho domu. Také se nezapomněla zastavit u vojenské masky, která ležela napůl schovaná pod stoličkou. „Mimoň,” tentokrát srozumitelně utrousila Lili. Žrudl jsem jak červená pivovňka, ale naštěstí si toho nikdo nevšimnul. To bylo štěstí, ještě bych to musel vysvětlovat, a to se mi opravdu, ale opravdu nechtělo. Ten trapas bych fakt nerozchodil.

Třináctá komnata, moje velké tajemství. No, ano. Je to to eee v nočníku a hlídání malé baculaté prskající holčičky. Přece bych to nemohl kámošům říct. No uznejte, jak by to vypadalo: Luky-hlídač malých dětí. Ale zase na druhou stranu, opravdu ty dva týdny nebyla vůbec nuda. Repující děda, prskající, slintající Lili, bezva kámoš Frantík a mimoň, kdo má doma takovou sestavu?

Jakub Klíma, 9. A

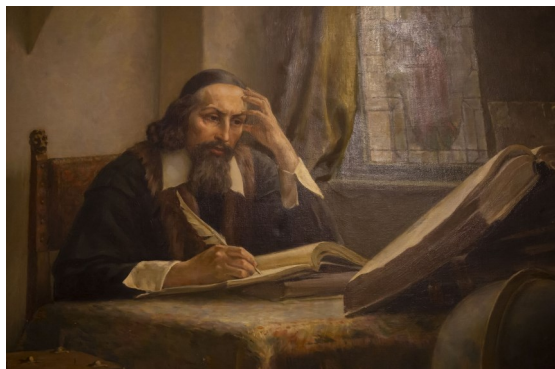
Básnička o kytičce

Na louce je kytička,
svítí jako hvězdička.
Když se na ni podívám,
sluníčko v ní vidívám.
Pohladí mě svou vůní,
zahřeje mě, jak se sluní.
Nožičku má tenkou,
za to hlavu velkou.

A když slunce zapadne,
kytička nám povadne.
Marně hledá sluníčko,
prosí, prosí maličko
o trošičku světla,
aby zase kvetla.
A když slunce vyjde,
kytička zas přijde.

Pavlaína Zábojová, 8. C

Dne 28. března se v naší zemi slaví Den učitelů. Na tento den také připadá výročí narození Jana Amose Komenského (28. 3. 1592), Učitele národů a zároveň patrona českého školství. O tomto významném člověku se žáci z 5. A ve škole dozvěděli spoustu informací a napsali mu dopisy.

Lysice 24. 3. 2023

Dobrý den pane J. A. Komenský,

vážím si Vás jako pedagoga a spisovatele. Líbí se mi některé Vaše názory, jako je např. odmítání tělesných trestů za neznalost, učení se cizím jazykům, aby si každý rozuměl se svými sousedy, a možnost cestovat po ukončení vzdělání. Zdůrazňoval jste, že vzdělání nikdy nekončí a je neustálé, proto se s Vámi loučím jen na krátkou dobu, protože se ještě mnohokrát při studiích setkáme.

S pozdravem

Amálie Jančová

Vážený pane učiteli,

zdravím Vás z 21. století a řeknu Vám, jakým způsobem se změnilo školství. V roce 1774 zavedla Marie Terezie povinnou školu. A v 9:09 píšeme slohové cvičení, což jestli nevíte, je dopis nějaké osobě. Teď se učíme mateřským jazykem. Ve třídě je nejčastěji 20-30 žáků. Učitelé se snaží, aby nás učení bavilo, proto jezdíme na výlety a podobně. Máme pracovní sešity, abychom nemuseli vše opisovat, příklady jsou tam napsané. Škola začíná obvykle v 8:00 a končí nejdříve v 11:20 a nejpozději v 15:30.

Tak na neshledanou v 21. století!

Jirka Studýnka z 5. A

Lysice 24. března 2023

Ahoj Jane,

píšu Ti, protože by mě zajímalo pár věcí a chtěla bych Ti něco říct. Co určitě nevíš, Marie Terezie zavedla roku 1774 povinnou školní docházku. A od té doby dosud chodíme my děti do školy. Můj oblíbený předmět je dějepisná vlastivěda. Naopak mě nebaví matika. Jaký předmět byl u dětí v době, kdy jsi učil, oblíbený? Kolik let jsi učil? To by mě dost zajímalo. Víš, že se Ti říká Učitel národů? Jaký máš názor na dnešní školství? To je pro mě asi nejdůležitější otázka. Vlastně jsem se Tě nezeptala, jak se máš? To bude asi všechno. Víím, že mi neodepíšeš, ale i tak se měj fajn a ahoj!!

Daniela Svobodová 5. A

Lysice 24. 3. 2023

Milý Honzo,

rád bych Ti vzkázal, že jsi musel být ve své době velmi odvážný a chytrý. Potřebuji Ti velmi moc poděkovat, že jsi dostal nápad - škola hrou. Nebýt Tebe, možná ještě makáme na poli. Víím, že už si to nikdy nepřechteš, ale doufám, že se alespoň máš dobře. Měj se hezky.
S pozdravem

Adam Ryzí 5. A

Lysice 24. března 2023

Dobrý den pane Komenský,

chtěl bych se zeptat, jaká byla škola v 17. a 18. století. Zajímalo by mě, proč měla škola název „Škola hrou“. Co znamenala škola hrou? Protože já si myslím, že ve škole by se mělo učit, a ne se učit divadelními hrami. Děkuji za pochopení.

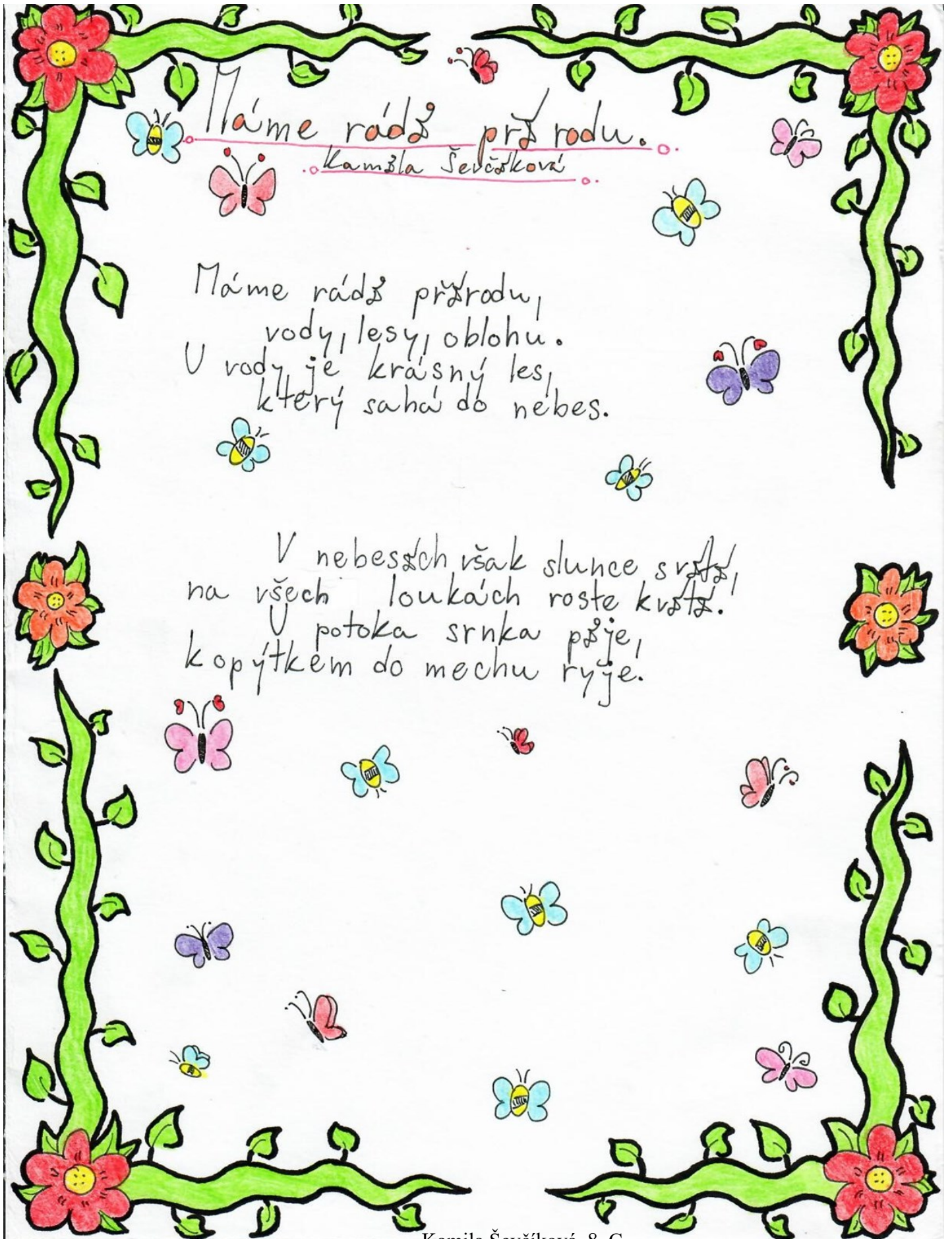
S pozdravem

Marek Dvořáček

Pane KOMENSKÝ,

nejprve bych Vás chtěl pozdravit a říci něco o sobě. Jmenuji se Honzík Sokol, bydlím v Dlouhé Lhotě, je mi 11 let a chodím do 5. A ZŠ Lysice. Mám dva starší bratry. Rád hraji florbal, v zimě lyžuji a v létě chodím chytat ryby. Rád bych se dozvěděl něco o Vás a o době, ve které jste žil. Moc by mě zajímalo, co za předměty jste učil a jestli Vás žáci nezlobili. Budu rád, když mi odpovíte. Mějte se hezky.

S pozdravem Jan

Kamila Ševčíková, 8. C

Velikonoce jsou nejvýznamnějším křesťanským svátkem, oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Pro křesťany je to nejdůležitější svátek v roce, název Velikonoce vznikl ze slov „veliká noc“. Je to náš jediný pohyblivý svátek. V křesťanských církvích se Velikonoce slaví první neděli po prvním jarním úplňku (tedy prvním úplňku po 21. březnu). Velikonoce začínají Květnou nedělí, která letos vychází na 2. dubna. Po ní následuje svatý nebo též pašijový týden. Ten začíná Modrým pondělím, pokračuje Šedivým úterým (někdy se uvádí jako Žluté). Následuje Škaredá středa. Podle lidové pověry znamená, že by se člověk v tento den neměl mračit. Čtvrtku se říká Zelený čtvrtek, a proto v tento den by se měla jíst jen zelená jídla, například špenát. Velký pátek je dnem Kristova ukřižování. V tento den se nemělo nic půjčovat, protože půjčená věc by mohla být očarována. Na Bílou sobotu se pečou velikonoční beránci a mazance. Na Velikonoční neděli se slaví zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Na Velikonoční pondělí se dodržují lidové tradice spojené s vítáním jara.

Na Velikonoce se těšíme ve škole všichni, protože nás čekají prázdniny. Na Velikonoční pondělí se připravují jinak holky a jinak kluci. Holky uvaří vajíčka a potom je barví nebo na ně lepí samolepky. Musím přiznat, že Velikonoční pondělí mají raději kluci. Pletou pomlázky z vrbových větviček a zdobí je mašlemi. V dnešní době si ale pomlázky většinou kupují. Chlapci mrskají dívky a říkají při tom různé říkanky. Nejznámější z nich je: „Hody, hody doprovody, dejte vejce malovaný, nedáte-li malovaný, dejte aspoň bílý, slepička vám snese jiný.“ Za vymrskání dostávají od dívek různé sladkosti, např. čokoládová vajíčka, čokoládové zajíčky a kraslice.

Velikonoce se slaví, stejně jako Vánoce, na celém světě. Zvyky a tradice jsou sice různé, ale význam zůstává stejný – pro ateisty jsou Velikonoce vítáním jara, pro věřící oslava znovuzrození Ježíše Krista. Vybrala jsem pro vás velikonoční zajímavosti z několika zemí.

V Německu i Rakousku se pořádají velké velikonoční trhy, v obou zemích děti hledají ukryté sladkosti a mají v oblíbenou hru „koulení vajíček“. V Rakousku se velmi dodržuje tradice, kdy se na zelený čtvrtek musí sníst něco zeleného a na Bílou sobotu se zapalují ohně, které mají spálit zimu. Z Německa pochází tradice velikonočních zajíčků.

V Anglii nemají pomlázky, ale mimo slepičích vajíček barví i vajíčka křepelčí, krocaní, bažantí a dokonce i pštrosí, samozřejmě nechybí ani vajíčka čokoládová. Oblíbené jsou i velikonoční závody v pečení a konzumaci palačinek.

Ve Spojených státech schovávají vajíčka po domě a na zahradě a děti je hledají. Po hledání následuje „Easter Egg Roll“, při které děti současně koulejí vajíčko z kopce.

Ukrajinským velikonočním pokrmem je sladký chléb paska, který se na Velikonoce světlí. Jednou z tradic v některých regionech je také nošení jídla na hroby, kde probíhá i přituknutí vajíčkem. Tradiční kraslice se nazývá pysanka a je bohatě zdobená. Stejně jako jinde je i tady vajíčko základním symbolem Velikonoc. Na vajíčku nesmí chybět nápis Christos voskres (Kristovo vzkříšení). Přečtěte si, co o Velikonocích napsal náš spolužák.

Letos se Velikonoce na Ukrajině slaví 16. dubna, ale datum je každý rok jiné. Před Velikonocemi máme 40 dní půstu, nemůžeme jíst maso, pít mléko a poslouchat hudbu. V pátek jdeme do kostela, tento den je tragický, protože byl ukřižován Ježíš. V neděli připravujeme košíky s jídlem a jdeme je nechat posvětit do kostela. Na velikonočním stole nesmí chybět vejce, med, máslo, sůl atd. Danylo Buryak, 8. B

Zvyky jsou tedy různé, ale nikde ve světě nenajdete šlehání pomlázkou, jako je tomu u nás. Nedá se nic dělat, snad teda, jak se říká, budeme, holky, po vyšlehání zdravé. No a jak vidí Velikonoční pondělí někteří mí spolužáci?

Kluci	Holky
Velikonoční pondělí mám rád.	Nemám je ráda, protože nás kluci šlehají.
Vymrskám celou dědinu.	Mám ráda tento svátek, protože jsou prázdniny.
Spím dopoledne a nevylezu z domu.	Nesnáším velikonoční pondělí, ale miluji jídlo.
Mrskám jen příslušníky rodiny.	Zvyky nedodržuji.
Vadí mně, že některé rodiny jedou na výlet, aby se vyhnuly mrskání.	Velikonoce slavím.
Pracuji na zahradě.	Jezdíváme do termálů do Maďarska.
Chodím mrskat holky.	Neslavím je.

Před Velikonoci dne 22. března k nám do třídy přišla paní Muchová, která nám osvětlila vše o tomto svátku. Nejdříve se nám představila a dala nám na stůl papírek s anketou. Na papír jsme měli anonymně napsat, proč slavíme Velikonoce a jaký k tomu máme důvod. Někteří napsali, že se slaví proto, aby kluci vypráskali holky, někdo uvedl, že kvůli sladkostem, jiní to vzali vážně a napsali, že se slaví proto, že ukřižovali Ježíše.

Po anketě nám říkala zajímavosti nejen o Velikonocích. Dozvěděli jsme se, že si křesťané připomínají ukřižování a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Vyprávěla nám o historii Jeruzaléma, ukázala nám plánek města a fotky. Zajímavá byla také diskuze na téma hlavní město Izraele. Dozvěděla jsem se, že pro občana Izraele to je Jeruzalém, ale celé mezinárodní společenství včetně ČR uznává jako hlavní město Izraele Tel Aviv. Vyprávěla nám také o náboženstvích v Jeruzalémě.

Paní Muchová měla pro nás přichystanou prezentaci s obrázky a textem na interaktivní tabuli. Na jednom z obrázků byla zachycena například Ježíšova poslední večeře. Paní Muchová nám řekla, co v této době mohli k večeři mít, dozvěděli jsme se, proč se pečou jidáše. K jidášům patří mnoho příběhů. Symbolizují provaz, na kterém se oběsil proradný a zrádný Jidáš. Ale protože jsou Velikonoce zároveň svátky jara, představují také konec zimy a začátek nového života, prolíná se jimi i pohanská tradice, a tak můžou mít taky symboliku ptáčků, raků, šneků, housátek, hadů, ježků atd. Podle tradice se jidáše potírají medem a jedí se na Zelený čtvrtek dopoledne, lépe ráno, ještě lépe před východem slunce. Má to zajistit nejen pevně zdraví, ale i ochranu před nebezpečím typu uštknutí hadem a píchnutí vosou.

Na konci besedy jsme měli možnost zeptat se na to, co nás zajímá. I když jsem spoustu věcí o Velikonocích věděla, i tak jsem díky besedě získala mnoho nových zajímavých informací.

Daniela Svobodová, 5. A

Jarní hnízdo

Na Velikonoce si lidé zdobí své domy nejrůznějšími dekoracemi. V hodinách pracovních činností jsme před Velikonocemi vyráběly jarní hnízda. Nebylo to nic náročného. Pokud máte chuť, můžete si je také vyrobit.

Na výrobu jarního hnízda potřebujeme: proutky z břízy (nejlepší jsou ty tenké, protože se dají lehce ohýbat), drát, ozdoby s velikonoční tematikou, hluboký polévkový talíř, mech (spíše ten hezky zelený), květinu v květináči (doporučujeme hyacint, protože dlouho vydrží)

Postup: Vezmeme si svazek březových větviček a poprosíme kamarádky nebo paní učitelku, aby nám ho pomohla přidržet. Ohneme je tak, aby byly ve tvaru věnečku, ten zpevníme a utáhneme drátkem. A úplně stejně vytvoříme druhý věneček. Až budeme mít hotovo, postavíme květináč s květinou na talíř a březové věnečky také. Mezi květinou a březové hnízdo vložíme mech a tím zaplníme zbývající prostor a máme skoro hotovo. Hnízdo nakonec vyzdobíme ozdobami s velikonoční tematikou.

Výrobky budou zdobit naše domovy.

Denisa Měcháčková, Kristýna Němcová, Vendula Opletalová, 6. C

Příchod jara

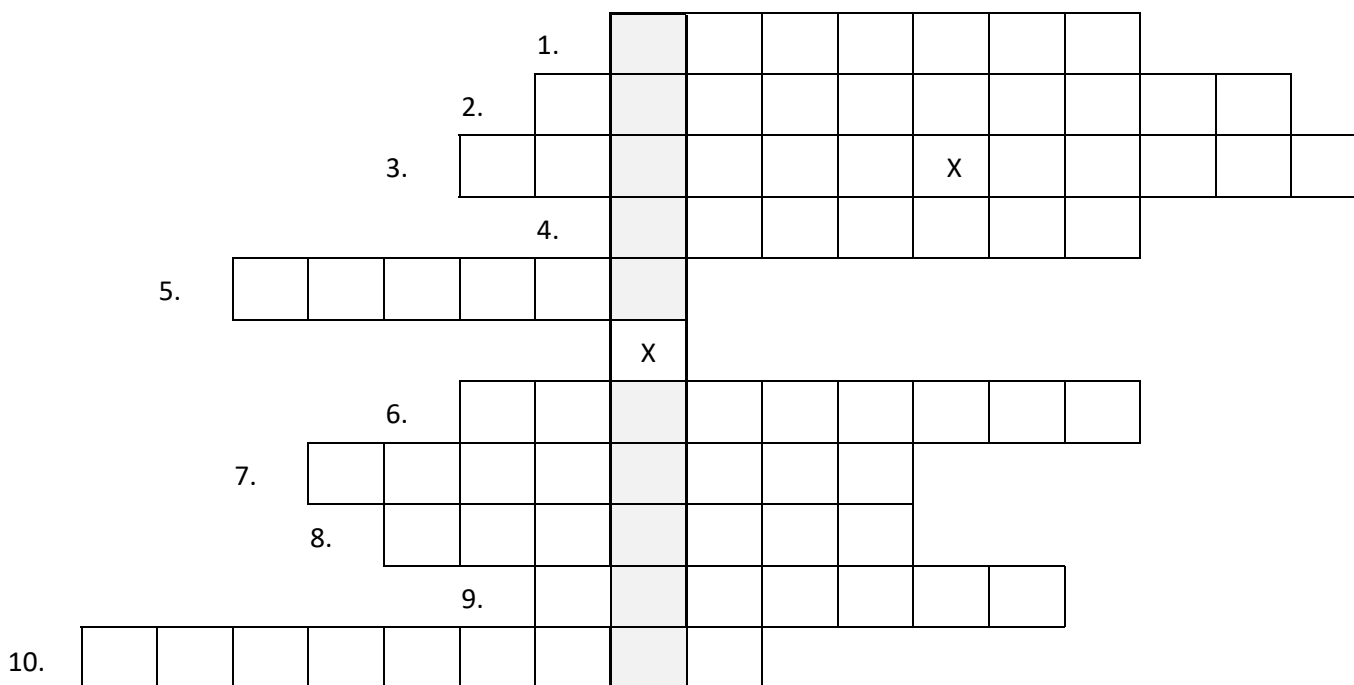
Když stromy se začnou dozelenat zbarvovat,
jezera po dlouhých mrazech roztávat.
Když první sluneční paprsky vysvitnou
v lesích a loukách,
přichází jaro s vláhou a teplem v rukách.

Ptáčci si začnou notovat své písničky,
první sněženky zaplaví lesní cestičky,
zvířecí říše se opět k životu probouzí
a mrazivé zimě už není pomoci.

Daniel Dufek, 8. C

Mám pro vás křížovku s velikonoční tematikou. Pokud se vám podaří ji vyluštit, přineste svůj časopis ve středu 5. dubna po čtvrté vyučovací hodině k Ámosovi. Zapiší si vaše jména a proběhne losování o ceny tak jako před Vánoci. Máte se na co těšit. Čekají na vás skvělé odměny.

Klára Ježová, 8. C

1. Kraslice jsou malovaná ..... Od dob raného křesťanství jsou kraslice v křesťanské tradici nedílně spojeny s Velikonocemi, kde symbolizují plodnost a znovuzrození.
2. Jak se nazývá svátek, který je zakončen tím, že kluci obchází domy a mrskají holky pomlázkami?
3. Co kluky v některých regionech čeká, když přijdou mrskat po poledni?
4. Doplňte vhodný přívlastek ke slovu Ježíš.
5. Velikonoce začínají Květnou nedělí, která letos vychází na 2. dubna. Po ní následuje svatý nebo též pašijový týden. Ten začíná Modrým pondělím, pokračuje Šedivým úterým, následuje Škaredá středa. Jak se nazývá čtvrtek?
6. Doplň slovo nejznámější velikonoční říkanky: Hody, hody ...
7. Čím kluci mrskají holky? Slovo napiš v 1. pádě čísla jednotného.
8. O Velikonocích se chodí do ...
9. Co se na Velikonoce peče?
10. Co můžeme použít na ozdobu vajíček?

Klukům přejeme bohatou pomlázku a holkám spoustu koledníků, aby nám neuschly.

Školní časopis žáků ZŠ Edvarda Beneše v Lysicích vychází 5. dubna 2023 nákladem 60 kusů.

Šéfredaktor: Adam Fleischlinger, korektorky: Anna Odehnalová a Monika Šromová, grafická úprava: Adam Fleischlinger, Michal Opletal, Karel Příbyl a Daniel Dufek. Redaktoři jsou podepsáni pod svými články.